

[Hauge.]

undergaa en gennemgribende Drøftelse, det er ikke noget, jeg skal komme nærmere ind paa, jeg henstiller blot til almindelig Overvejelse, om ikke det Tidspunkt snart maatte være inde, hvor man vil give vore Embedsmænd en saadan Lønning, at man samtidig siger til dem, at den maa de kunne nøjes med, det er ikke nødvendigt at supplere Lønningen med et betydeligt Honorar.

Endnu skal jeg gøre et Par Bemærkninger om dette Forhold, og disse skal være møntet paa den Omstændighed, at et Medlem af Nationalbankens Direktion var Medlem af Tomandsudvalget og som saadan har faaet udbetalt et Honorar paa 10 000 Kr. Jeg begriber ikke, at dette Forhold i det hele taget har kunnet passere i Ministeriet; jeg forstaaer ikke, Ministeriet har ment, at denne Regning skulde honoreres. Saa vidt jeg har forstaaet, var Nationalbanken stærkt interesseret i at faa et Medlem indvalgt i Tomandsudvalget, det var særlige Nationalbankinteresser, der skulde varetages i dette Tomandsudvalg, og dersom der overhovedet skulde være Tale om at give denne i Forvejen overordentlig højt lønnede Nationalbankdirektør et Tillæg til Gagen, forekommer det mig derfor, at den ærede Nationalbankdirektør maatte have henvendt sig ved sin egen Kasse for at faa det Beløb udbetalt. Naar alt tages i Betragtning ikke mindst de ikke paa alle Maader helt rigtige Forhold, som Nationalbanken i sin Tid stod i til Landmandsbanken, og Nationalbankens svigtende Kontrol med Landmandsbankens Forhold, burde Nationalbanken have forskaanet Staten for denne ekstra Udgift paa 10 000 Kr.

Dahlggaard: Der har i Finansudvalget været et Samraad med den højtærede Handelsminister om Fortolkningen af Banklovens § 3, 3die Stykke. Denne Paragraf indeholder Regler for Værdipapirers Optagelse i Bankers Regnskaber, og Bestemmelsen indeholder, naar man ser den efter, i Virkeligheden to Paabud til Bankerne. Det ene Paabud siger, at Værdipapirer, der er Genstand for offentlig Kursnotering, maa ikke opføres i Regnskabet til højere Kurs end Køberkursen paa Afslutningsdagen. Det andet Paabud angaar Værdipapirer, som ikke er Genstand for offentlig Notering. Om disse Papirer siges det i den paagældende Bestemmelse, at de skal opføres til den formentlige Værdi paa Afslutningsdagen, dog kan de ikke uden Bankinspektørens Samtykke opføres til højere Pris end den, hvortil de er erhvervet. Den sidste Be-

stemmelse er en Bestemmelse, hvis Opfyldelse til en vis Grad maa bygge paa Skøn; det ligger i selve Udtrykket: Værdipapirernes „formentlige Værdi“, at der maa skønnes over Værdien, naar Regnskabet aflægges. Paa den anden Side er det dog ganske klart, at naar det paabydes, at visse Papirer skal optages i Regnskabet til den Værdi, de maa formentlig have, er det ulovligt at optage dem til en Værdi, som alle er paa det rene med, de ikke har.

Det Spørgsmaal, jeg her har tilladt mig at fremdrage i Finansudvalget, har vakt megen Opmærksomhed under Forhandlingerne vedrørende de Omstændigheder, der førte til Skive Banks Lukning. Det er anført i denne Forbindelse, at alle indviede her var paa det rene med, at alle unoterede Værdipapirer optoges til Pari samtidig med, at alle indviede var paa det rene med, at en Del af disse Papirer havde en langt lavere Værdi, og nogle af dem endda slet ingen Værdi. For det andet er endvidere anført, at Bankinspektoratet vanskeligt kunde være uvidende derom i Kraft af de Indberetninger, der aarlig var sendt det fra Banken. Det kan jo ikke nægtes, at dette Forhold aabner et vidt Perspektiv, dersom noget lignende kan tænkes i andre Banker, og hele dette Forhold har da ogsaa ført til, at en Kreds af Personer i den Ægn, der her er Tale om, har ladet indbringe et Andragende til Tinget for at foranledige, at det ad administrativ Vej indskærpedes Bankerne, at Værdipapirer, der ikke er Genstand for offentlig Kursnotering, skal opføres i Balancen til den formentlige Værdi paa Afslutningsdagen. Det er foranlediget heraf, at jeg har begæret denne Forhandling i Finansudvalget, og jeg vil gerne bede den højtærede Minister her give Udtryk for, hvorledes Ministeriet og Bankinspektoratet fortolker Banklovens § 13, 3die Stykke, baade med Hensyn til, hvad man medregner under Begrebet „Værdipapirer“ i denne Bestemelses Forstand, og hvad man eventuelt gør fra Bankinspektoratets Side for at faa Bestemmelsen efterlevet, da der jo ikke kan være Tvivl om, at Klarhed paa dette Punkt er af megen Betydning. Intet kan være farligere, end hvis Bankloven ved sine Bestemmelser giver Befolkningen en falsk Tryghedsfølelse. I saa Tilfælde er Bestemmelser af denne Art værre end ingen. Jeg vil derfor bede Ministeren udtale sig angaaende dette Punkt.

Jeg skal dernæst gøre enkelte Bemærkninger vedrørende det Samraad, som ogsaa er omtalt her af de ærede Medlemmer Hr. Korsgaard og Hr. Hauge vedrørende den